

P o s u d e k
diplomové práce Ilony Fryčkové
„Právní povaha archeologických nálezů, muzejních a sbírkových předmětů“

Předložená diplomová práce o rozsahu 47 stran vlastního textu je členěna do tří základních částí, dále do kapitol a subkapitol, obsahujíc dále závěr, resumé v anglickém jazyce a poznámkový aparát.

Autorka zvolila nepříliš obvyklé, ale nesporně zajímavé téma, které nepostrádá určité výlučnosti, což přináší řadu problémů. Předně – a to na moje doporučení jako vedoucího práce – nebyl při zpracování tématu vykládán jeho obsah restriktivně a pozornost byla upřena výlučně jen na otázky vlastnictví, nýbrž postihuje i otázky související, jako je správa muzejních a sbírkových předmětů a sbírek, jejich archivování, pojištění apod. Věnuje pozornost i problematice neodborných nálezů, amatérské archeologii atd. Značným problémem je, že teoretická východiska, z nichž by mohlo být čerpáno, jsou doktrinárními výklady, ale i judikaturou soudů většinou opomíjena.

Diplomantka v úvodu práce vymezila její cíl – poukázat na roztříštěnost právní regulace archeologických nálezů, muzejních a sbírkových předmětů a představit shrnutí takové úpravy. Práce tedy měla ambici být ucelenou prolegomenou k následnému důkladnějšímu studiu této problematiky. Soudím, že tento záměr se autorce podařilo uskutečnit velmi kvalitně. Obsahovou, odbornou úroveň práce hodnotím jako výbornou. Kvituji, že text není zatěžován obsáhlými obecnými výklady o institutu vlastnictví jako takovém, ale že se autorka přidržel tématu a již v kapitolách o předmětu vlastnictví, jeho nabývání a dispozici s věcmi tvořícími předměty muzejních sbírek, sbírkových předmětů či archeologických nálezů se plně věnuje právě specifiku tohoto předmětu vlastnictví.

Úvody částí týkajících se archeologických nálezů a muzejních předmětů, zahrnující i představení významných osobností české archeologie, orgánů a organizací s působností v daném oboru, považuji za velmi zajímavé a za počín práci obohacující. Gros práce tkví v první a druhé části ve výkladu nabývání vlastnického práva, jeho ochrany a dispozice s předměty, jež jsou archeologickými nálezy či součástmi muzejních sbírek. Třetí část věnovaná právní povaze sbírkových předmětů se logicky věnuje především „soukromým“ sbírkám, podává jejich charakteristiku a zdůrazňuje práva a zejména povinnosti jejich zřizovatelů.

Obsahovou úroveň práce hodnotím jako velmi dobrou. Téma práce postihuje ze všech relevantních hledisek. Neopomíjí i úpravu ochrany muzejních předmětů v mezinárodním právu a v právu Evropské unie. Diplomantka se samozřejmě nedopouští věcných nesprávností

ani zaznamenání hodných nepřesností. Je zřetelné, že ji problematika zaujala, přistoupila k jejímu zpracování aktivně, v dané problematice se orientuje.

Po formální stránce hodnotím práci velmi pozitivně jako vyváženou, systematicky dobře členěnou, přehlednou. Shromážděný materiál traktuje autorka uměřeným, věcným, velmi srozumitelným způsobem, užívá důsledně právní dikci i frazeologii. Prokázala velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, zpracování, utřídění a analýzu podstatných poznatků pro dané téma a neméně tak písemné prezentace. Kvituji rovněž dobrou práci při excerpcei doktrinálních i dalších zdrojů.

Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (pokyn děkana č. 23D/2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce – prověřeno antiplagiátorským programem THESES). Způsob citace pramenů doktrinálních i dalších odpovídá citační normě. Poznámkový aparát v závěru práce je kvalitní.

Závěr: diplomovou práci považuji za velmi zdařilou monografii na dané téma, hodnotím ji jako **výbornou** a doporučuji ji k obhajobě.

V Plzni dne 2.5.2019

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce

